

סיפורי

מעשיות גליון

לשלחן השבת

פרשת
מקץ
א' דר"ח טבת שנת
תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 9-10
(61-62)

יִצְחָאֵלְאֹרֵי עַל יְדֵי אֲנֻסוֹת הַיָּחַד הַקּוֹדֵשׁ הַרְסֵלֶם

כשלונות תספר רק להשם יתברך

אי אפשר לתת אימון בנושאים אישיים, אם נפלת בדברים רעים השם ישמרנו, אל תספר את זה לאף אחד בעולם, כשלונות ומגרעות תספר רק להשם יתברך, אנחנו קיבלנו מתנה מרבינו, רבינו לימד אותנו מה לעשות כשנופלים, זאת העצה של 'התבודדות', להגיד להשם יתברך: "רבונו של עולם עשיתי את זה, אני מבקש ממך תסלח לי", אבל סתם ללכת לספר את זה לחבר?! החבר הרי ילך לספר את זה לחבר שלו, עד שכל אחד ידע מזה.

האנשים הכי קרובים קברו אותי

מוהרא"ש תופס בזקנו ואומר: "אני כבר למדתי את זה על הזקן שלי, אתם כבר לא צריכים ללמוד את זה על הזקן שלכם; אני חשבתי שיש כזה דבר 'חברים' לאחר מכן ראיתי שהאנשים הכי קרובים קברו אותי!"

החבר הקרוב שלי לא יכול לקנות פלאפון?

אני גם חשבתי שיש כזה דבר חברים; לפני שנים הגיע אלי אחד לכולל ובכה שהוא רוצה לקנות פלאפון והוא לא יכול להשתמש בפרטים האישיים שלו; אז לא יכול לקנות פלאפון בלי למסור את כל הפרטים האישיים, היום כל אחד יכול לקנות פלאפון, לא צריכים למסור כלום בשביל זה, הוא ביקש אם אני יכול להלוות לו את הפרטים האישיים שלי, חשבתי שהוא החבר הקרוב שלי [אחר כך הוא נהיה השונא הכי גדול שלי, הוא היכה אותי וכו' וכו', הרי אין לו צדיק, הוא מסובך מכף רגל ועד ראש, הוא מסובך בחובות וכו' וכו'], מאוד ריחמתי עליו, הלב שלי יצא אליו 'החבר הקרוב שלי לא יכול לקנות פלאפון?' השאלתי לו את כל הפרטים האישיים שלי, ועד היום הזה, כבר עשרים שנה ברצף, מתקשרים אלי כל בוקר חברות לתבוע כסף שהוא חייב להם על שמי, ברוך השם שהם מעירים אותי כל בוקר... אותו אי אפשר להשיג, ואיננו כי לקח אותנו אלקים (בראשית ה, כד)... אני לא תולה בו את האשמה, רק אני אשם שאז עוד לא היה לי צדיק שילמד אותי שאין כזה דבר חברים.

הוא לא יכול לצאת מהארץ

אני כבר מזמן שכחתי מזה, רק שבשנה זו בראש השנה באומן שאלתי את החברים מארץ ישראל: "איפה...?" [אברך מארץ ישראל], השיבו לי שהוא לא יכול לצאת מהארץ, כי אחרת כבר לא תהיה מדינה, ככה לפחות הציבור שרוצים לפעמים לצאת מהארץ חייבים לשלם חובות... לפני שנים כשעוד לא היה לו את מוהרא"ש הוא לא ידע שאסור לתת אמון באנשים, הוא אדם טוב מאוד הוא השאיל את כל הפרטים שלו לחבר, החבר ההוא פשט רגל, ועכשיו הוא לא יכול לצאת מהארץ.

אין בכלל חשבון כזה בבנק

בתור אברך היה לי גמ"ח, אנשים הפקידו אצלי כסף ואני לקחתי את הכסף והשאלתי אותו לאנשים אחרים, לאחר מכן מצאתי את עצמי בכזה בור, ראיתי לפני ממש את המוות, אנשים שהלוו ולא פרעו או פרעו בצ'קים מזוייפים, אין בכלל חשבון כזה בבנק... לא היה לי אחד שילמד

שבת קודש פרשת בראשית, שנת תשפ"ב לפרט קטן, שבת ראש הישיבה שליט"א בוויזיאמסבורג יע"א

בבוקר לאחר התפילה ב'קידושא רבא' המשיך ראש הישיבה את השיעור בספר הקדוש 'סיפורי מעשיות' מעשה י"א, מבוך מלך ובו שפחה שנתחלפו.

מספר רבינו הקדוש:

מעשה במלך אחר, שהיתה שפחה אחת בביתו, שהיתה משמשת את המלכה. (ומסתמא מבשלת אינה רשאה לנכנס אל המלך, אך היתה איוה שפחה משרתת קטנה במעלה). והגיע זמן לדתה של המלכה, וגם השפחה הנ"ל הגיע זמן לדתה באותו העת. והלכה המילדת והחליפה הולדות למען הנראה מה יצמח מזה ואין יפל דבר. והחליפה הולדות, והניחה בן המלך אצל השפחה וכן השפחה אצל המלכה.

ואחר כך התחילו אלו הבנים להתגדל. וכן המלך (הינו זה שנתגדל אצל המלך, כי היו סוכרים, שהוא בן המלך) היו מגדלים אותו ממעלה למעלה, עד שהיה הולך וגדול והיה בריה גדולה, וגם אותו בן השפחה (הינו בן המלך באמת, אך נתגדל אצל השפחה, כנ"ל) נתגדל בביתו, ושניהם היו לומדים יחד בחדר אחר. וזה הן מלך האמתי, שנקרא בן השפחה, היה טובעו נמשך לנמוס המלכות, אך שהיה נתגדל בבית העבד, ולחפץ: בן השפחה, שנקרא בן המלך, היה טובעו נמשך לנמוס אחר שלא בנמוס המלך, אך שהיה נתגדל בבית המלך והיה מוכרח להתנהג בנמוס המלכות, שהיו מגדלים אותו בנמוס זה.

והמילדת הנ"ל, מחמת שנשים דעתן קלות, הלכה וגלתה הסוד לאחד, אף שהחליפה הבנים, כנ"ל, ותכרא תכרא אית לה, עד שנתגלה הסוד מאחד לחברו, בדרך העולם. עד שהיו העולם מרנגים בזה.

רק למישהו אחד...

זה דבר חשוב לדעת, אסור לתת אמון באנשים, כמו שרבינו אומר פה, מגלים את הסוד רק למישהו אחד, והאחד הזה מגלה הלאה רק למישהו עד שכל אחד יודע מזה.

חבר טוב

לכל אדם צריכים להיות חברים טובים זה דבר מאוד נחוץ, כי כשיש חבר טוב יכולים להתחזק ביחד בעבודת השם, אבל לתת אימון בחבר בנושאים אישיים - זה לא! יכול להיראות לאדם שיש לו חבר אמיתי, טוב, קרוב, הוא יכול להישבע שיש לו חבר טוב, אבל לאחר תקופה הוא יראה שהחבר הכי טוב שלו הרס לו את החיים.

הסוג הערינג הזה...

בוודאי צריכים 'חברים', מדברים עם חברים, פוגשים חבר שואלים אותו: "מה נשמע?" "מה שלומך?" הולכים לשמחה של חבר, ויכולים אפילו לתת מוסר לשני "למה לא קנית לקידוש את הסוג הערינג שאני מחבב?...". אבל לספר לשני דברים אישיים - זה לא.

תדבר רק חיובי, ככה לפחות מישו אחד יחזיק ממך, לפחות היא תחזיק ממך, היא תדבר אליך יפה.

יותר לא מגיע לו כזה עובד טוב כמוני...

אם זרקו אותך מהעבודה, אתה לא צריך לספר את זה לאשתך, תגיד לה: "החלטתי שיותר לא מגיע לו כזה עובד טוב כמוני" ... למה אתה צריך לספר לה "זה כבר אצלי מקום עבודה שלישי, רביעי, חמישי, שמיני, שזרקו אותי ממנו"? בבית חייבים לדבר רק חדשות טובות, רק חדשות חיוביות.

איפה חברים?! מה חברים?!

אם אין לך אף אחד, אין לך חברים, אז מה? איפה חברים?! מה זה חברים?! אין עוד כזה שקר כמו חברים! תסתכל אחורה על העבר שלך ותיווכח, הרסת את עצמך בשביל החברים שלך, נתת את כל החיים שלך בשביל החברים שלך, עשית את זה ואת זה בשביל חברים ומה יש לך איתו היום?!

מצווה נשאת לתמיד

לא מדברים מלעשות חסד, מצוה, גמילות חסד בשביל חבר - זה כן נשאר לתמיד, זה נשאר לעולם ועד, אבל כשחבר קורא לך ללכת לאנשהו ואשתך לא רוצה שתלך לשם, אתה משכנע את אשתך שתסכים שתלך לחברים שלך?! עוד קצת אין לך כלום עם ההוא, אתה כבר לא מדבר איתו, אין לך כבר כלום איתו.

אם יש לאדם חבר - זאת אשתו

מוהרא"ש היה אומר: "אם יש לאדם חבר - זאת אשתו": זאת אומרת, אדם הוא לבד, אין לאדם אף אחד בעולם אפילו לא אשתו, אבל אם הוא כן רוצה להיות עם חברים זאת אשתו והילדים.

זה שני 'לבד' הפוכים

האמת היא, שאדם הוא לבד, אבל יכול להיות לו 'את השם יתברך לבד': זה שני 'לבד' הפוכים, יכולים לומר: "אני אחד לבד" - זה מאוד לא טוב, או שיכולים לומר: "יש לי את השם יתברך לבד", זה הדבר הכי חזק בעולם, האדם הזה הוא לא לבד כי הוא מרגיש שיש לו את השם יתברך לבד!

השם יתברך יעזור שנחיה עם רבינו הקדוש ונציית לעצות של רבינו, לא לספר לאף אחד דברים אישיים, רק לדבר עם השם יתברך לבד, את כל מה שלוחץ על הלב כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

לאחר השיעור שר ראש הישיבה את הניגון: "אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו להתקרב לרבינו..."

אותי את זה, אף אחד לא לימד אותי אז את הדבר הזה שאין כזה דבר חברים, אי אפשר לתת אמן באף אחד, מוהרא"ש לימד אותי אל"ף ב"ת בחיים.

זה ממש גזירה מן השמים...

עם חברים אפשר לדבר הכל, "מה נשמע?" "מה שלומך?" "שמעת את החדשות?" "ביידן נהיה נשיא... המושל אמר ככה וככה זה ממש גזירה מן השמים, אנחנו בגלות..." - הכל יכולים לדבר, אבל דברים אישיים, אי אפשר לספר לאף אחד, רק להשם יתברך.

בלילה הולך המומחה'...

מה כל הנקודה של ללכת לדבר עם בן אדם, של ללכת לדבר עם 'מטפיל', של ללכת לדבר עם 'יועץ שלום בית', אתה מספר לו את הדברים האישיים שלך מתוך הנחה שהוא הולך לעזור לך, ובלילה הולך המומחה' ומספר את זה לחבר שלו: "הוא הרי משוגע, אתה יודע מה הוא עושה לאשתו?! אתה יודע מה הוא דורש ממנה?! אתה יודע למה הם התגרשו?! יוצא, אני חשבת שאתה חבר שלי, אני יכול להפקיד אצלך סוד, ובינתיים אתה רק מחריף לי את המצב.

תספר את זה להשם יתברך

בואו ניקח את העצות של רבינו, בואו ניקח את העצה של התבודדות, אם יש לך דברים שמעיקים עליך תספר את זה להשם יתברך.

משוכבת חיקך שמור פתחי פיך

הנביא מיכה אומר (מיכה ג, ה) "משוכבת חיקך שמור פתחי פיך", אפילו מאשתך תזהר על הפה שלך; לא צריכים לספר דברים מיותרים לאשה, אם תספר לה דברים מיותרים אחר כך היא תשתמש במילים שלך נגדך. וכך גם אומרים לנו חכמינו וזכרונם לברכה (אבות פרק א, משנה ה): "ואל תרבה שיחה עם האשה, באשתו אמרו", אפילו עם האשה שלך, לכאורה מה זה נקרא אל תדבר עם אשתך, עם מי אני כן ידבר? היה מוהרא"ש תמיד אומר שהמשנה לא מדברת על לשוחח עם האשה דברי התחזקות יפים, סיפור מצדיק, סיפור יפה, משהו חדש, - המשנה מדברת מלדבר דברים מיותרים, אל תספר לה מהמקומות שלך בהם אתה נופל, מה שעובר עליך, כפי שמסיים התנא: "שכל המרבה שיחה עם האשה, גורם רעה לעצמו, ובוטל מדברי תורה וסופו יורש גיהנם", כשמדברים דברים מיותרים עם האשה דברים שלא צריכים לדבר, לא יוצא מזה טוב רק להיפך.

תשומת לב חיובי

עם אשה צריכים לדבר רק חיובי; אל תחפש תשומת לב שלילי מאשתך, "אין לי אף אחד", "אף אחד לא צריך אותי", את זה אל תגיד לאשתך, מאשתך תחפש תשומת לב שונה, תשומת לב חיובי.

אוטובוסים מרופדים, דגלים, לפידים, כתרים ופעקאלאך, סוסים לבנים...

אני רואה שעשיר אחד תלה מודעות בכל וויליאמסבורג שהוא הולך לעשות 'הכנסת ספר תורה', כתוב במודעות: "לאורך כל הדרך יליו מאחור אוטובוסים ממוזגים ומרופדים, לגברים בנפרד ונשים בנפרד, לצורך גברים ונשים מבוגרים שקשה להם ללכת ברגל כזאת דרך ארוכה", "לכבודה של תורה יהיו דגלים מיוחדים, לפידים, כתרים ומיני מתיקהשיחולקו לתינוקות של בית רבן", "כמו כן יסעו לאורך כל הדרך סוסים לבנים מלכותיים ומיוחדים רתומים לכרכרות טעונים בבקבוקי מים קרים", "יעצרו אצל כמה אדמור"ים... מה ההסבר של ההכנסת ספר תורה? אלא מתי יכול עשיר לקבל את הכבוד והתשומת לב שלו? כשהוא מחתן בן, לפני שלוש שנים היה בחתונה עסק גדול, בזמן החופה זרמו בריכות מים משני הצדדים... אבל כשכבר סיימו לחתן את הילדים איפה יכולים לקבל עכשיו כבוד ותשומת לב? לכן עושים עכשיו הכנסת ספר תורה עם אוטובוסים מרופדים וסוסים לבנים...

דרך טובה לחפש תשומת לב

אבל זוהי דרך טובה לחפש תשומת לב, אבל הדרך השנייה של להגיד "אף אחד לא צריך אותי", "אני מסכן" - את זה אתה אומר לאשתך?! בבית

שבת קודש פרשת נח, שנת תשפ"ב לפרט קטן, ראש הישיבה שליט"א שבת בויליסמבורג יע"א. בבוקר התקיים שבת עליה לתורה לחתן ... נרו יאיר. ב'קידושא רבא' ראש הישיבה שליט"א המשיך את השיעור בספר הקדוש 'סיפורי מעשיות', מעשה יא, מבן מלך ובן שפחה שנתחלפו.

ראש הישיבה שליט"א פתח: ברשות המחוננים החשובים, ברשות הסבים החשובים, בברסלב נוהגים ללמוד בשבת בבוקר בספר סיפורי מעשיות שרבינו הקדוש סיפר, אז נלמד קצת מבפנים.

רבינו הקדוש מספר:

מעשה במלך אחד, שהיתה שפחה אחת בביתו, שהיתה משמשת את המלכה. (ומסתמא מבשלת אינה רשאא לנכנס אל המלך, אך היתה איזה שפחה משרתת קטנה במעלה). והגיע זמן לדתה של המלכה, וגם השפחה הנ"ל הגיע זמן לדתה באותו העת. והלכה המילדת והחליפה הולדות למען תראה מה יצמח מזה ואיך יפל דבר. והחליפה הולדות, והניחה בן המלך אצל השפחה ובן השפחה אצל המלכה.

ואחר-כך התחילו אלו הננים להתגדל. ובן המלך (הינו זה שנתגדל אצל המלך, כי היו סוכרים, שהוא בן המלך) היו מגדלים אותו ממעלה למעלה, עד שהיה הולך וגדול והיה בריה גדולה, וגם אותו בן השפחה (הינו בן המלך באמת, אך נתגדל אצל השפחה, כנ"ל) נתגדל בביתו, ושניהם היו לומדים יחד בחדר אחד. וזה בן המלך האמיתי, שנקרא בן השפחה, היה טבעו נמשך לנמוס המלוכות, אך שהיה נתגדל בבית העבד, ולחפה: בן השפחה, שנקרא בן המלך, היה טבעו נמשך לנמוס אחר שלא כנמוס המלך, אך שהיה נתגדל בבית המלך והיה מוכרח להתנהג כנמוס המלוכות, שהיו מגדלים אותו כנמוס זה.

והמילדת הנ"ל, מחמת שגשים דעתן קלות, הלכה וגלתה הפוד לאחד, איך שהחליפה הננים, כנ"ל, ותכרא תכרא אית לה, עד שנתגלה הפוד מאחד לחברו, בדרך העולם, עד שהיו העולם מרננים בזה, איך שנתחלף בן מלך, אבל אין רשאים לדבר מזה שלא יתגלה למלך, כי בודאי אין רשאים שידע המלך מזה, כי מה יעשה המלך בזה, כי אין תקנה לזה, כי אי אפשר להאמין, אולי הוא שקר, ואיך אפשר לחזר ולהחליף? ועל בן בודאי אכור להם לגלות זאת למלך, רק העם היו מרננים ביניהם על זה.

ויהי היום, והלך אחד וגלה הפוד באוני בן מלך, איך שאומרים עליו, שנתחלף, כנ"ל, אך אי אפשר לך לחקר על זה, כי אין זה כבודך ואי אפשר לך לחקר זאת כלל, אך הודעתי לך זאת, כי אולי יהיה קשר כנגד המלוכה, ויכל הקשר להתחזק על-ידי זה, כי יאמרו, שהם לוקחים לעצמם בן מלך למלך, הינו אותו שאומרים עליו שהוא בן מלך האמיתי, כנ"ל.

מי אתה?

לפני שנים ראו את זה באמריקה, אמרו על הנשיא שהיה כושי, מי אתה? "מאיפה הגעת?" "אתה בכלל לא אמריקאי!" וזה היה בשבילו בושה גדולה. תתארו לכם שרבי של הרבה חסידים נפטר ובנו ממשיך את דרכו, פתאום קמים עליו אנשים עם סיפור שלם עם ראיות ברורות שהוא לא הבן האמיתי, הוא רק גדל אצל הרבי... מה הוא יכול לעשות אז? ומזה בן המלך (שנחלף) פחד.

על בן אתה צריך לחשב מחשבות על בן הנ"ל להעבירו. (כל זה הוא דברי אותו האיש, שגלה הפוד לבן השפחה, הנקרא בן המלך). והלך זה בן מלך (הינו זה שנקרא בן מלך, והפלה: בכל מקום, שנוצר כאן בן המלך סתם, הפונה על הנחלה, הינו שהוא באמת בן השפחה, רק שנקרא בן המלך, כי נתגדל אצל המלך, כנ"ל. ובן בן השפחה, במקום שנוצר בן השפחה. רק במקום שנוצר בן המלך האמיתי או בן השפחה האמיתי, או הפונה על האמת לאמתו) והתחיל לגרם רעות לאבי בן הנ"ל (אשר באמת הוא אביו, כנ"ל) ושם עינו להיות רובה בו רעות תמיד, והיה תמיד גורם לו רעות רעה אחר רעה, כדי שיכרח לעקר עם בנו. וכל זמן שהיה המלך חי עדין, לא היה לו ממשלה כל-כך, אך על-פי-כן היה גורם לו רעות. ואחר-כך נזקן המלך ומת, ולקח הוא את המלוכה (הינו בן השפחה שנתחלף ונקרא עתה בן מלך כנ"ל) ואז עשה רעות יותר לאבי בן הנ"ל, רעה אחר רעה, והיה עושה בדרך ערמה, באופן שלא יבינו העולם, שהוא עושה לו רעות, כי אין זה נאה בפני הקמון, רק היה מעלים הדבר, וגרם לו רעות תמיד.

והבין אבי בן הנ"ל, שהוא עושה לו רעות בשביל הענין הנ"ל. וענה ואמר לבנו (הינו בן המלך באמת, אך על-ידי החלופה נדמה, שהוא בנו) וספר לו כל הענין, ואמר לו, שיש לו רחמנות גדול עליו, כי ממה נפשך, אם אתה בני, בודאי יש לי רחמנות עליך, ואם אתה בן המלך באמת, בודאי הרחמנות גדול ביותר עליך, כי הוא רוצה להעביר אותך לגמרי, חס ושלום, על בן אתה מוכרח לעקר מבוא. והורע בעיניו הדבר מאד.

אך המלך הנ"ל (דהינו זה שנעשה מלך תחת אביו, כי נדמה שהוא בן מלך מחמת החלופה) היה רוכה לו בכל פעם חצי רעתו, זה אחר זה, ונתישב בן הנ"ל לעקר משם. ונתן לו אביו כמון הרבה והלך לו. ותרה לו הדבר מאד לבן הנ"ל (אשר הוא באמת בן המלך) על אשר נתגרש ממדינתו בחנם, כי הסתכל בעצמו: למה ועל מה מגיע לי זאת להתגרש? אם אני בן המלך, בודאי אינו מגיע לי זאת, ואם אני בן המלך, גם-כן אינו מגיע לי זאת להיות בורח בחנם, כי מה תמאי? וחרע לו מאד, ומחמת זה לקח את עצמו אל השתיה, והלך לבית-הזנות, ורצה לבלות בזה את ימיו להשתכר ולילך בשיריונות לבו מחמת שנתגרש בחנם.

מה אני אשם? מדוע אני צריך לסבול?

דיברנו כבר רבות על זה, הרבה מאוד אנשים המגיעים מבתי שבורים, שלא היו להם הורים נורמליים וכו', מסתובבים עם קושיה במח: "מה אני אשם? מדוע אני צריך לסבול?" והם מנצלים את הטענה כדי לעזוב את היהדות השם ישמרנו, "עשו לי עוול, עשו לי רעה, אני לא צריך ללמוד, אני לא צריך להתפלל, כי אין לי בית נורמלי..." אני רואה את זה לצערנו בישיבה אצל בחורים שמגיעים מכלו בתיים.

השם יתברך מנסה את הצדיקים

אבל חכמינו זכרונם לברכה אומרים (בראשית רבה לד, ב) על הפסוק (תהלים יא, ה): "ה' צדיק יבחן", רבי אליעזר המשיל את זה לבעל הבית שיש לו שתי פרות, "אחת כוחה יפה ואחת כוחה רע, על מי הוא נותן את העול? לא על אותה שכוחה יפה? כך אין הקדוש ברוך הוא מנסה אלא את הצדיקים", כמו שכתוב, ה' צדיק יבחן."

אני רוצה לראות עד כמה הוא אוהב אותי

היום זה עם משאית, עם רכב, כשרוצים למלאות רכב עם חבילות כבדות זה צריך להיות מספיק חזק כדי שעדיין יוכלו לנסוע עם זה, שזה לא יישבר בעליה על הר וכדומה, אותו דבר כשהשם יתברך רוצה לנסות מישוהו בקשיים, אז השם יתברך מנסה את היהודי הכשר בידעו שיש לו את הכוחות להחזיק מעמד, הוא לא יעזוב אותי, הוא לא יברח חס ושלום, ועל אחד כזה הקדוש ברוך הוא אומר: "הבה ננסה אותו שוב, אני רוצה לראות עד כמה הוא אוהב אותי", אבל אחד שאין לו את הכוחות והיכולת להחזיק מעמד לא שולחים לו את כל הקשיים האלו.

הוא רוצה לראות איך אתה מחזיק מעמד

לכן כשאדם רואה שמנסים אותו בדברים קשים בחיים זהו סימן שהשם יתברך רוצה לנסות אותך, הוא רוצה לראות את האהבה שלך עד כמה אתה אוהב אותו, הוא רוצה לראות כיצד אתה מחזיק מעמד לא לעזוב את השם יתברך.

אין לאן לברוח

במקום שתקח את הנסיון שלך ותגיד: "יש לי חיים קשים - אני בורח...", תגיד: "יש לי חיים קשים - אני בורח אל השם יתברך!" כי באמת אין דרך להימלט, אין לאן לברוח, לאן תברח? הרי בכל מקרה הכל מגיע מהשם ועוד מעט אתה צריך לשוב אל השם!

אתה שבור אז אתה הולך לעשות עבירות!?

בן המלך האמיתי חשב: "מדוע מגיע לי שיגרשו אותי? מה חטאתי? במה אני אשם?" לכן הוא התחיל לשתות ולהשתכר ולעשות עבירות רחמנא לצלן... זה סיפור ארוך, אבל בסוף רבינו מספר שהוא חזר להיות צדיק גדול, אתה שבור אז אתה הולך לעשות עבירות?! להיפך, קח את הנסיון שלך, קח את המניעות שלך ואת הקשיים שלך ורוץ אל השם יתברך!

שתי עצות, או להתיימש או תהלים...

כשאדם עובר תקופה קשה יש שתי עצות, או שהוא מתיימש חס ושלום, או שהוא הולך לומר פרק תהלים להשם יתברך.

אני לא מתרגז על השם יתברך

אם אני מתקשה בפרנסה, אני לא כועס על השם יתברך, "אני לא מתפלל מנחה כי הפסדתי בעסקה", "אני לא מתפלל ערבית כי אין לי פרנסה" לא! בדיוק להיפך אם איבדתי עסקה, אם אין לי פרנסה, אני רץ אל השם יתברך, אני הולך להתפלל מנחה וערבית ולומר: "רבנו של עולם תעזור לי שאקבל בחזרה את הכסף שהפסדתי עכשיו".

בזה כיפרתי בקלות

ואם התפללתי אל השם יתברך ועדיין הפסדתי כסף, אאמין שהקב"ה סילק ממני בזה נסיון קשה, היה צריך לקרות איתי דבר גרוע יותר, ובזה כיפרתי בקלות

דוקא כעת אקח תהלים

אפשר לשמוע לפעמים אברך מתלונן: "הכל הולך לי על הפנים, מחר לא אתפלל שחרית" ... עדיף שתאמר אחרת: "אם הכל הולך לי קשה, דווקא לכן אני הולך להתפלל", אם הכל הולך לי קשה, דווקא לכן אקח תהלים ואומר מזמור תהלים".

פרק תהלים אחד

אי אפשר לתאר מה זה "פרק תהלים אחד", האדם אומר להשם יתברך: "אני כל כך רחוק ממך, אני כל כך שבור, אני כל כך כלום, אני הולך לומר מזמור תהלים, אני מבקש ממך, אבא יקר עוזר לי, אבא יקר אל תרחיק אותי, אבא יקר אל תגרש אותי", המילים הספורות האלו בוקעות את כל הרקיעים, הקדוש ברוך הוא שמח עם כל מילה שאתה מדבר אליו.

שמחה כל כך יפה

ברוך השם אנו עומדים כעת בכזו שמחה יפה בעליה לתורה של החתן ... נרו יאיר, בדרך כלל צריך לשבח את החתן בפני המחותן, אבל פה המחותן מכיר טוב את החתן, אבל בפני הסבים אני יכול לשבח את החתן, תדעו שמילדותו הוא לומד פה בתלמוד תורה ובישיבה, הוא מתנהג ביראת שמים, הוא למד בהתמדה, הוא מלא בתורה ותפלה.

מה העצה להינצל?

בפרשת השבוע רואים שהשם יתברך אומר לנח שהולך להגיע מבול, הכל הולך להיחרב, ויש עצה אחת (בְּרֵאשִׁית ו, יד): "עֲשֵׂה לָךְ תֵּבַת וגו' וּבָאתָ אֵל הַתֵּבָה אַתָּה וּבְנֵיךָ וְאִשְׁתְּךָ וְנִשְׂי בְנֵיךָ אִתְּךָ (שם, יח)", וכך תנצל מהמבול. וזה נאמר אלינו בימינו, בחוץ יכול להיות מבול, לצערנו אנשים נופלים ועוברים את דרך היהדות רחמנא לצלן, מה העצה להנצל מהסחף? כשלאדם יש את חייו האישיים, יש לו את אשתו, את ילדיו, הוא יושב מסוגר איתם, הוא לא מתעסק כלל עם כל מה שקורה בחוץ.

לא חסר לי שום דבר

כל שבוע יש אסיפות חדשות, מה אפשר לעשות עם הדור שלנו, יש לצערנו מבול של מינות וכפירות רחמנא לצלן, אבל השם יתברך אומר: "תבנה תיבה, תשב עם משפחתך, עם אשתך והילדים מופרש מהרחוב, אזי תנצל מהמבול". אבל האדם צריך לראות לא להכניס את הרחוב לבית שלו, ברוך השם אני כבר עומד כעת עשרים ואחת שנה אחרי החתונה שלי, ולא נכנסים לביתי שום עיתונים, שום מגזינים ורדיו, פעם אחרונה שקראתי חדשות היה לפני עשרים שנה, ולא חסר לי כלום, רק דבר אחד - אני יותר רגוע! אני מאוד שמח, אני לא יודע מכל החדשות, ולא קורה כלום אם אני לא רואה מה כתבו בחדשות השבוע.

אני לומד כל יום פרק נייעס'... (חדשות)

נהניתי מאוד לשמוע מאברך, הוא סיפר לי, שהילד שלו לא יודע עדיין לדבר ברור, כמו הרבה ילדים במקום 'לחם' הם אומרים 'חס'... הבן שלו רואה את אביו כל היום מדבר על המשניות שלו, הוא לומד תמיד משניות ומחזיק בכיסו את המשניות שלו, ובנו עדיין לא יכול להגיד את האותיות 'מ' ו'ש' אז הוא שואל את אבא שלו: "אבא, נייעס [משניות]...?" זה דיבור חזק מאוד, כן המשניות' זה

ה'נייעס' (החדשות) שלי, אני לומד כל יום פרק 'נייעס', אני לא צריך לשמוע את הנייעס האחר.

הבית שלי צריך להיות בנוי על התורה

זה מאוד מתאים לחתן, הוא הולך לבנות כעת את ביתו, הוא צריך לדעת "אני הולך לבנות כעת את ביתי, הבית שלי צריך להיות בנוי על התורה, אני הולך כל יום להתפלל בבוקר שחרית, באמצע היום מנחה ובלילה ערבית, ואקבע לי שיעור כל יום בחומש, משניות ובגמרא".

שלושים וחמש פעמים ששה סדרי משנה!

החתן זכה לסיים ברוך השם 'שלושים וחמש פעמים ששה סדרי משנה', תראו חתן צעיר שכבר סיים שלושים וחמש פעמים ששה סדרי משנה! תעצור אדם ברחוב ותשאל אותו "סיימת כבר פעם אחת בחיים משניות? אתה יודע עוד מעט תצטרך לשוב אל השם יתברך, ולשם לא תוכל לקחת כלום מהעולם הזה, רק משניות תקח איתך לשם".

ש"ס לא נגמר...

החתן כבר גם זכה לסיים את הש"ס, אני מקווה שהחתן לא 'גמר עם הש"ס', הש"ס לא נגמר, אין כזה דבר 'סיימתי את הש"ס', אם סיימתי פעם אחת את הש"ס אני יחזיל עוד פעם את הש"ס.

מכל יהודי כשר צוחקים!

רבינו הרי נתן לנו דרך ללמוד, אתה יכול לומר את המילים אפילו בלי להבין (עיי' שיחות הר"ן סימן ע"ו), מה אתה מפחד, שאנשים הולכים לצחוק? מכל יהודי כשר צוחקים!

כל הצדיקים היו אותו דבר

לכל הצדיקים היה את אותה דרך בעבודת השם, 'בתמימות ופשיטות', הסבא שליט"א הוא חסיד של הרה"ק מטאהש זכר צדיק לברכה, תקח את ספרו הקדוש 'עבודת עבודה', תסכל ותראה מה כתוב שם, הכל זה כל כולו של תמימות, "תגיד תהלים", "תגיד תהלים". אני זוכר כשהייתי בחור היו אומרים על חסידי טאהש: "הם אנשים פשוטים, הם אנשים תמימים". זכיתי להיות אצל הרבי מטאהש זכר צדיק לברכה בתור בחור, אכלתי אצלו בסעודות שבת, לא היה מה לראות, רק דבר אחד - ה'תמימות' שלו בעבודת השם, ראיתי את התהלים שלו בשבת בבוקר, את התפילה שלו וכדומה, וזה העניין שכל הצדיקים היו בו אותו דבר, כולם רצו דבר אחד, לעבוד את השם יתברך 'בתמימות ופשיטות'.

אל תחפש להיות 'חקרן' ו'למדן'

קח משניות, קח גמרא, קח תהלים, תציית לרבינו שאפילו ש"אני לא מבין מה שאני אומר" - בכל זאת תמשיך לומר דף גמרא, פרק משניות, זה הדרך של כל הצדיקים, להתנהג בתמימות ופשיטות, אל תחפש להיות 'חקרן', אל תחפש להיות 'למדן', תלמד תורה כי השם יתברך רוצה שנלמד את התורה הקדושה.

תורה בטהרה

כשבחור זוכה להתחתן הוא יכול ללמוד תורה בטהרה, כמו שחכמינו הקדושים אומרים (יומא ע"ב) על הפסוק (תהלים י"ט, ט): 'יראת ה' טהורה עומדת לעד, "זה הלומד תורה בטהרה", ושואלת הגמרא: "מאי היא?" כיצד זוכים ללמוד תורה בטהרה? "גוֹשָׁא אִשָּׁה, וְאֶתֶר כֶּן לֹמֵד תּוֹרָה", כי אי אפשר ללמוד תורה בטהרה רק אם מתחתנים.

בלי שום הוספות של חומרות ופרישות

לצערנו לא מרשים היום לחיות, לוקחים חתן ואומרים לו חומרות, חומרות, חומרות, שכבר יותר קל להישאר בחור... אבל כשהייתם כמו שרבינו הקדוש לימד אותנו שנחיה בתמימות ופשיטות, חיים בבית ללא שום תוספות של חומרות ופרישות, רק איך שכתוב בשולחן ערוך, ואז זה תענוג, תודה לך השם שהחתנתני, עכשיו אני יכול ללמוד תורה בטהרה".

השם יתברך יעזור שהחתן יקים את ביתו, והסבים והמחותנים יראו נחת ממנו ומכל הילדים בבריאות, ושימשיכו להיות שידוכים בכל המשפחה, אמן.

השם יתברך יעזור שנציית לרבינו ויהיה לנו חיים טובים, אמן.